

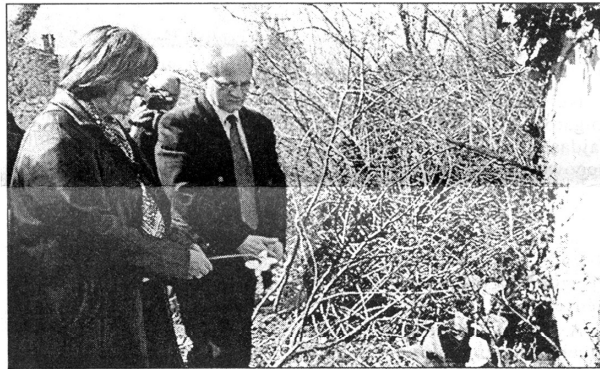
Politikailag befolyásolt kegyeletadás

Két párt koszorúzott, a harmadik betiltotta volna a rendezvényt – Nincsenek első- és másodrendű áldozatok – Elmaradt keresztállítás

Első ízben szerveztek megemlékezést Verbászon az 1944/45-ben ártatlanul lemészárolt helyi magyar és német áldozatokról. A március 31-re meghirdetett esemény keretében ökumenikus istentiszteletet tartottak volna, valamint emlékkeresztet szándékoztak állítani.

A rendezvény főszervezője a verbászi gyökerekkel rendelkező **Cseresnyés Magdolna**, a budapesti Keskenyúton Délvidéki Tragédiánk 1944-45 Alapítvány kuratóriumának elnöke volt, társszervezőként részt vett a Német Népi Szövetség. A védnökséget dr. **Gulyás Gergely** országgyűlési képviselő, az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnöke vállalta.

A kegyeletadás előtt néhány nappal meghiúsulni látszott az elképzelés, ám a csaknem száz emlékezni szándékozó polgárt nem tántorították el a körülmények, csupán a keresztállítás halasztották későbbi időpontra, azonban a történetek igencsak rányomták bélyegüket a magasztosnak elképzelt eseményre.

A VMDK központi és nyugat-bácskai pártvezetősége nevében Horváth Ódry Márta és Elvegyi Ákos koszorúzott

A templomi szertartást követően megrázó élményben volt részünk, ugyanis a magyarok és a németek egykori katolikus temetőjében olyan állapotokat láttunk, amelyek feledtették velünk, hogy a XXI. században élünk. A sírköveket (már amelyek még megvannak) sűrű bozót nőtte be, a mostanra rommá vált bejárat mögött kábítószerek használta tüktől, gumióvszereken át kiszuperált háztartási gépekig mindenféle szemét tornyosul.

A borostyánnal vastagon borított, málló kálvária-kereszt maradványát csak azok azonosíthatták, akik még emlékeznek rá tűrhető állapotában. Ott helyeztük el koszorúinkat, az emlékezés virágait. A kegyeletadók között volt a VMDK központi és nyugat-bácskai vezetősége, a VMDP felső vezetői, a Szent György Lovagrend Délvidéki Nagypriorátusa, a második világháború utáni temetetlen halottak hozzátartozói több településről, valamint hazai és magyarországi társadalmi és civil szervezetek képviselői.

Matuska Márton szakértő elmondta, a magyar áldozatokat illetően a verbászi adatok kissé pontatlanok. A korabeli tanúk állítása alapján számuk több száz.

Matuska szóvá tette, e megemlékezést, amelynek annyi volt a célja, hogy kereszttel jelöljék meg a tömegmészárlások egyik helyszínét, politikailag befolyásolták, mi több, az egyik megszólított magyar párt vezetője (nem nevezte meg, melyiké) szó szerint szigorúan megtiltotta, hogy beleegyezése nélkül akár a koszorúzást is megtartsák.

Weiss Rudolf történész elmondta, Verbászon a Vörös Hadsereg bejöveteléig majdnem nyolcezer német nemzetiségű polgár élt. Közülük ezeröttszázan maradtak, a többi időben elmenekült. Az itthon maradók bíztak abban, hogy ártatlanságukból kifolyólag nem éri őket bántódás, azonban közülük mintegy hétszázat legyilkoltak. A nevesített áldozatok közül 216 férfi, 429 nő és 23 gyerek volt.

Cseresnyés Magdolna kijelentette, a nemrég alakult magyarországi alapítvány fő célja a még jelöletlen délvidéki tömegsírok feltárása és feltérképezése. Mint mondta, még mintegy hatvan jelöletlen kegyhely található a Vajdaság területén.

F.C.ZS